

“मीठे बच्चे- यस पुरानो देहको भान भुल, यसबाट ममत्व मेटाऊ तब तिमीलाई फस्टक्लास शरीर मिल्नेछ। यो शरीर त खतम हुनु नै छ।”

प्रश्न:- यस ड्रामाको अटल नियम कुनचाहिँ हो, जसलाई मनुष्यहरूले जान्दैनन्?

उत्तर:- जब ज्ञान हुन्छ, भक्ति हुँदैन र जब भक्ति हुन्छ, ज्ञान हुँदैन। जब पावन दुनियाँ हुन्छ, कुनै पनि पतित दुनियाँ हुँदैन र जब पतित दुनियाँ हुन्छ, कोही पनि पावन हुँदैनन्... यो हो ड्रामाको अटल नियम, जुन मनुष्यहरूलाई थाहा छैन।

प्रश्न:- सच्चा काशी कलवट खानु केलाई भनिन्छ?

उत्तर:- अन्त्यमा कसैको पनि याद नआओस्। एक बाबाको मात्र याद रहोस्, यो हो सच्चा काशी कलवट खानु। काशी कलवट खानु अर्थात् सम्मान सहित पास हुनु, जसमा अलिकति पनि सजाय खान नपरोस्।

गीत:- दर पर आये हैं कसम ले.....

ओम् शान्ति । बाबाले बच्चाहरूलाई सम्झाउनु हुन्छ किनकि बच्चाहरूले बाबालाई आफ्नो बनाएका छन् र बाबाले बच्चाहरूलाई आफ्नो बनाउनु भएको छ किनकि दुःखधामबाट छुटाएर शान्तिधाम र सुखधाममा लिएर जानु छ। अहिले तिमी सुखधाममा जानको लागि लायक बनिरहेका छौ। पतित मनुष्य कुनै पावन दुनियाँमा जान सक्दैनन्। कायदा नै छैन। यो कायदा पनि तिमी बच्चाहरूलाई नै थाहा छ। मनुष्य त यस समय पतित विकारी छन्। जसरी तिमी पतित थियौ, अहिले तिमीले सबै आदत मेटाएर सर्वगुण सम्पन्न देवी-देवता बनिरहेका छौ। गीतमा पनि भनिएको छ- हामी जीवन छँदै मर्न अथवा हजुरको बन्नको लागि आएका हौं... फेरि हजुरले हामीलाई जुन मत दिनुहुन्छ किनकि हजुरको मत त सर्वोत्तम छ। अरू जति पनि मत छन्, ती सबै हुन् आसुरी। अहिले सम्म त हामीलाई पनि थाहा थिएन- हामी कुनै आसुरी मतमा चलिरहेका छौं। न त दुनियाँले सम्झन्छन्- हामी ईश्वरीय मतमा चलिरहेका छैनौं, रावण मतमा छौं। बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! आधा कल्पदेखि तिमी रावण मतमा चल्दै आएका छौ। त्यो हो भक्तिमार्ग, रावण राज्य। भनिन्छ- रामराज्य ज्ञान सम्प्रदाय, रावण राज्य भक्ति सम्प्रदाय। ज्ञान, भक्ति अनि वैराग्य। केबाट वैराग्य? भक्तिबाट र पुरानो दुनियाँबाट वैराग्य। ज्ञान दिन, भक्ति रात। रात पछि दिन आउँछ। वैराग्य हुन्छ भक्ति र पुरानो दुनियाँबाट। यो हो बेहदको सच्चा वैराग्य। संन्यासीहरूको वैराग्य बेग्लै छ। उनीहरू केवल घरबार सँग वैराग्य लिन्छन्। त्यो पनि ड्रामामा निश्चित छ। हदको वैराग्य अर्थात् प्रवृत्तिको वैराग्य। बाबाले सम्झाउनुहुन्छ- तिमीले बेहदको संन्यास कसरी गर्नुपर्छ? तिमी आत्मा हौ। भक्तिमा न आत्माको ज्ञान, न परमात्माको ज्ञान रहन्छ। हामी आत्मा के हौं, कहाँबाट आएका हौं, के पार्ट खेलनु छ- केही पनि जानेका छैनन्। सत्ययुगमा केवल आत्माको ज्ञान हुन्छ। हामी आत्माले एक शरीर छोडेर अर्को लिन्छौं। परमात्माको ज्ञानको वहाँ आवश्यकता हुँदैन, परमात्मालाई याद गर्दैनन्। यो ड्रामा यस्तो बनेको छ। बाबा हुनुहुन्छ नलेजफुल। सृष्टि चक्रको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान बाबासँग मात्र छ। बाबाले तिमीलाई आत्मा, परमात्माको ज्ञान दिनु भएको छ।

तिमीले कसैलाई पनि सोध- आत्माको रूप कस्तो छ? भन्नेछन्- ज्योति स्वरूप छ। तर त्यो चीज के हो? केही पनि जान्दैनन्। तिमीलाई अब थाहा छ- आत्मा बिलकुल सानो बिन्दु तारा हो। बाबा पनि तारा जस्तै हुनुहुन्छ। तर उहाँको महिमा धेरै छ। अहिले बाबा सम्मुख बसेर सम्झाउनुहुन्छ- मुक्ति-जीवनमुक्ति कसरी पाउन सकिन्छ। श्रीमत्तमा चल्नाले तिमी उच्च पद पाउन सक्छौ। मानिसहरू दान-पुण्य, यज्ञ आदि गर्छन्। सम्झन्छन्- भगवान्ले दया गरेर हामीलाई यहाँबाट लिएर जानुहुन्छ। थाहा छैन कुनै न कुनै रूपमा अवश्य भेटिनुहुन्छ। सोध कहिले मिल्नुहुन्छ? भन्छन्- अझै धेरै समय बाँकी छ, अन्त्यमा मिल्नुहुन्छ। मनुष्य बिलकुल अन्धकारमा छन्। तिमी अहिले उज्यालोमा छौ। तिमी अहिले पतितलाई पावन बनाउने निमित्त बनेका छौ- गुप्त रूपमा। तिमीले धेरै शान्तिले काम लिनुपर्छ। यस्तो प्यारले सम्झाऊ, ताकि मनुष्यबाट देवता अथवा कौडीबाट हीरा समान तुरुन्तै बनून्। बाबा भन्नुहुन्छ- कल्प-कल्प म नै आएर तिमी बच्चाहरूको सेवामा उपस्थित हुनुपर्छ। यो सृष्टि चक्र कसरी चल्छ, त्यो सम्झाउनुपर्छ। वहाँ देवताहरू धेरै मौजमा रहन्छन्। बाबाको वर्सा मिलेको हुन्छ। कुनै चिन्ता वा फिक्रको कुरा हुँदैन। गायन नै छ- गार्डेन अफ अल्लाह। वहाँ हीरा जुहारतका महल थिए, धेरै धनवान थिए। यस समय बाबाले तिमीलाई धेरै धनवान बनाइरहनु भएको छ- ज्ञान रत्नहरूबाट। फेरि तिमीलाई शरीर पनि फस्टक्लास मिल्नेछ। अब बाबा भन्नुहुन्छ- देह-अभिमान छोडेर देही-अभिमानी बन। यो देह र देहका सम्बन्ध आदि जति पनि छन्, सबै भौतिक हुन्। तिमीले आफूलाई आत्मा निश्चय गर। ८४ जन्मको ज्ञान बुद्धिमा छ। अब नाटक पूरा हुन्छ, अब हिँड आफ्नो घरमा। बुद्धिमा यही रहोस्- अब यस भौतिक पदार्थलाई छोड्ने पर्छ, तब बुद्धियोग बाबाको साथमा रहन्छ र विकर्म विनाश पनि हुन्छ। गृहस्थ व्यवहारमा कमल फूल समान रहनु छ। उपराम भएर रहने गर। वानप्रस्थीहरू घरबारबाट किनारा गरेर साधुहरूको पासमा गएर बस्छन्। तर यो ज्ञान हुँदैन हामीलाई के प्राप्त हुन्छ? वास्तवमा ममत्व तब मेटिन्छ, जब प्राप्तिको पनि जानकारी हुन्छ। अन्त्य समयमा बाल-बच्चाहरू याद नआउन्, यसैले किनारा गर्छन्। यहाँ तिमीलाई थाहा छ- यस पुरानो दुनियाँबाट ममत्व मेटाउनाले हामी विश्वको मालिक बन्छौं। यहाँ आम्दानी धेरै छ। बाँकी जे जति गर्छन्- अल्पकालको सुखको लागि पढ्छन्। भक्ति गर्छन् अल्पकाल सुखको लागि। मीरालाई साक्षात्कार भयो, तर राज्य त लिइनन्।

तिमीलाई थाहा छ- बाबाको मतमा चल्नाले धेरै ठूलो इनाम मिल्छ। सुख, शान्ति र पवित्रता स्थापना गर्नको लागि तिमीलाई कति ठूलो पुरस्कार मिल्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- अब देहको भान उडाउँदै जाऊ। म तिमीलाई सत्ययुगमा फस्टक्लास देह र देहका सम्बन्धी दिनेछु। वहाँ दुःखको नाम-निशान हुँदैन, त्यसैले मेरो मतमा एक्क्युरेट चल। मम्मा बाबा चल्छन् त्यसैले पहिलो बादशाही उनलाई नै मिल्छ। यस समय ज्ञान-ज्ञानेश्वरी बन्छन्, सत्ययुगमा राज-राजेश्वरी बन्छन्। जब ईश्वरको ज्ञानबाट तिमी राजाहरूका राजा बन्छौ, फेरि वहाँ यो ज्ञान रहँदैन। यो ज्ञान तिमीलाई अहिले छ। देहको भान अब तोड्नु छ। मेरी स्त्री, मेरो छोरा- यो सबै भुल्नु छ। यी सबै मरेतुल्य छन्। आफ्नो शरीर पनि मरेतुल्य छ। हामी त बाबाको पासमा जानु छ। यस समय आत्माको पनि ज्ञान कसैलाई छैन। आत्माको ज्ञान सत्ययुगमा रहन्छ। त्यो पनि अन्त्य समयमा जब शरीर बूढो हुन्छ, अनि आत्माले भन्छ- मेरो शरीर बूढो भयो, अब मैले नयाँ लिनु छ।

पहिले तिमी मुक्तिधाममा जानु छ। सत्ययुगमा यस्तो भनिदैन घरमा जानु छ। घरमा फर्किने समय अहिले हो। यहाँ सम्मुख कति मेहनतले तिमी बुद्धिमा बसाइन्छ। सम्मुख सुन्न र मुरली पढ्नमा रात-दिनको फरक छ। आत्मालाई अब पहिचान मिलेको छ, यसलाई ज्ञानको चक्षु भनिन्छ। कति विशाल बुद्धि हुनुपर्छ। सानो तारा समान आत्मामा कति पार्ट भरिएको छ। अब बाबाको पछि हामी पनि भाग्यौं। शरीर त सबैको खतम हुन्छ। विश्वको इतिहास-भूगोल फेरि दोहोरिनु नै छ। घरबारलाई छोड्नु पर्दैन। केवल ममत्व मेटाउनु छ र पवित्र बन्नु छ। कसैलाई पनि दुःख नदेऊ। पहिले ज्ञानको मन्थन गर, फेरि सबैलाई प्रेमले ज्ञान सुनाऊ। शिवबाबाले त विचार सागर मन्थन गर्नुहुन्छ। यिनले गर्छन् बच्चाहरूको लागि। फेरि पनि यस्तो सम्झ शिवबाबाले सम्झाउनुहुन्छ। यिनलाई यो रहँदैन मैले सुनाउँछु। शिवबाबाले सुनाउनुहुन्छ। यसलाई निरहंकारीपन भनिन्छ। याद एक शिवबाबालाई गर्नुपर्छ। यी बाबाले जो विचार सागर मन्थन गर्छन्, त्यो सुनाउँछन्। अब बच्चाहरूले अनुसरण गरून्। जति हुन सक्छ आफैँसँग कुरा गर, राति जागेर पनि विचार मन्थन गर्नुपर्छ। सुतेर होइन, उठेर बस्नुपर्छ। म आत्मा कति सानो बिन्दु हुँ। बाबाले कति धेरै ज्ञान सम्झाउनु भएको छ, कमाल छ सुख दिने बाबाको! बाबा भन्नुहुन्छ— निन्द्रालाई जित्नेवाला बच्चाहरू! अरू सबै देह सहित देहका मित्र-सम्बन्धी आदिलाई बिर्स। यो सबै कुरा खतम हुनु छ। हामीले बाबाबाट नै वर्सा लिनु छ, अरू सबैसँग ममत्व मेटाएर गृहस्थ व्यवहारमा रहँदै पवित्र रहनु छ। शरीर छुट्यो भने पनि कुनै आसक्ति नरहोस्। अब सच्चा-सच्चा काशी कलवट पनि खानु छ। स्वयं काशीनाथ शिवबाबा भन्नुहुन्छ— म तिमीहरू सबैलाई लिन आएको छु। काशी कलवट अब खानै पर्छ। प्राकृतिक विपद पनि अब आउँदैन। त्यस समय तिमी याद रहनुपर्छ। उनीहरू पनि यादमा रहेर कुवामा कुद्धे। तर कुवामा कुदेर केही हुँदैन। यहाँ त तिमीले यस्तो बन्नुपर्छ, जसले गर्दा सजायँ खान नपरोस्। नत्र त्यति ठूलो पद पाउन सक्दैनौ। बाबाको यादबाट नै विकर्म विनाश हुन्छ। साथ-साथै यो ज्ञान पनि छ, हामी फेरि ८४ को चक्र पनि लगाउँछौं। यस ज्ञानलाई धारण गर्नु भन्ने हामी चक्रवर्ती राजा बन्छौं। कुनै पनि विकर्म गर्नु हुँदैन। कुनै कुरा सोध्नु छ भने बाबासँग सल्लाह लिन सक्छौ। सर्जन त म एकै हुँ नि। चाहे सम्मुख सोध, चाहे चिठ्ठीमा सोध, बाबाले बाटो बताउनुहुन्छ। बाबा कति सानो तारा हुनुहुन्छ तर महिमा कति ठूलो छ। कर्तव्य गर्नु भएको छ, त्यसैले त महिमा गाउँछन्। ईश्वर नै सबैका सद्गति दाता हुनुहुन्छ। यिनलाई पनि ज्ञान दिनेवाला उहाँ परमपिता परमात्मा ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ।

बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! एक बाबालाई याद गर, अति मीठो बन्नु छ। शिवबाबा कति मीठो हुनुहुन्छ। प्यारले सबैलाई सम्झाइरहनु हुन्छ। बाबा प्यारका सागर हुनुहुन्छ त्यसैले अवश्य प्यार नै गर्नुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! कसैलाई पनि मनसा-वाचा-कर्मणा दुःख नदेऊ। हुन सक्छ तिमी सँग कसैको दुश्मनी छ, तर पनि तिमी बुद्धिमा दुःख दिने ख्याल आउनु हुँदैन। सबैलाई सुखको नै कुरा बताउनु पर्छ। भित्र कसैको लागि पनि क्रोध राख्नु हुँदैन। हेर, ती शंकराचार्य आदिलाई कति ठूला-ठूला चाँदीका सिंहासनमा बसाउँछन्। यहाँ शिवबाबा, जो तिमीलाई कौडीबाट हीरा जस्तो बनाउनुहुन्छ, उहाँको त हीराको सिंहासन हुनुपर्छ, तर शिवबाबा भन्नुहुन्छ— म पतित शरीर र पतित दुनियाँमा आउँछु। हेर, बाबाले कुर्ची कस्तो लिनु भएको छ। आफू रहनको लागि केही माग्नु हुन्छ। जहाँ पनि बसाऊ।

गाउँछन् पनि- गोदरी में करतार देखा... भगवान् आएर पुरानो गोदरीमा बस्नु भएको छ। अब बाबा गोल्डन एजेड विश्वको मालिक बनाउन आउनु भएको छ। भन्नुहुन्छ- मलाई यस पतित दुनियाँमा ३ पाइला पृथ्वी पनि मिल्दैन। विश्वको मालिक पनि तिमी नै बन्छौ। मेरो ड्रामामा पार्ट नै यो छ। भक्तिमार्गमा पनि मैले नै सुख दिनुपर्छ। मायाले धेरै दुःखी बनाउँछ। बाबा दुःखबाट छुटाएर शान्तिधाम र सुखधाममा लिएर जानुहुन्छ। यस खेललाई कसैले पनि जान्दैन। यस समय एक छ भक्तिको पम्प, अर्को छ मायाको पम्प। विज्ञानबाट हेर के के बनाइदिएका छन्। मनुष्यले सम्झन्छन्- हामी स्वर्गमा बसेका छौं। बाबा भन्नुहुन्छ- यो विज्ञानको पम्प हो। यी सबै गए कि गए। यी यतिका सबै ठूला-ठूला भवन आदि सबै ढल्नेछन्, फेरि यो विज्ञान सत्ययुगमा तिमीलाई सुखको काममा आउनेछ। यस विज्ञानद्वारा नै विनाश हुन्छ। फेरि यसैबाट धेरै सुख भोग्नेछौ। यो खेल हो। तिमी बच्चाहरू अति मीठो बन्नुपर्छ। मम्मा-बाबाले कहिल्यै कसैलाई दुःख दिनुहुन्न। सम्झाइरहनुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! आपसमा कहिल्यै लडाइँ-झगडा नगर। कहीं पनि माता-पिताको इज्जत गुमाउनु हुँदैन। यो भौतिक देहसँग ममत्व मेटाऊ। एक बाबालाई याद गर। सबै विनाश हुने चीज हुन्, अब हामी फर्केर जानु छ। बाबालाई सेवामा मदत गर्नुपर्छ। सच्चा-सच्चा मुक्ति सेना तिमी हौ, ईश्वरीय सेवाधारी। विश्वको जुन जहाज डुबेको छ, त्यसलाई तिमीले पार लगाउँछौ। तिमीलाई थाहा छ- यो चक्र कसरी घुम्छ। बिहान सबै ३-४ बजे उठेर चिन्तन गर्नु। भने धेरै खुशी हुन्छ र पक्का बन्छौ। दोहोर्न्याएनौ भने मायाले भुलाइदिन्छ। मन्थन गर- आज बाबाले के सम्झाउनुभयो! एकान्तमा बसेर विचार सागर मन्थन गर्नुपर्छ। यहाँ पनि एकान्त राम्रो छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) मनसा-वाचा-कर्मणा कसैलाई पनि दुःख दिनु हुँदैन। कसैको कुरा दिलमा राख्नु हुँदैन। बाबा समान प्यारको सागर बन्नुपर्छ।
- २) एकान्तमा बसेर विचारसागर मन्थन गर। मन्थन गरेर फेरि प्रेमले सम्झाउनु छ। बाबाको सेवामा सहयोगी बन्नुपर्छ।

वरदान:- स्नेहको उडानद्वारा समीपताको अनुभव गर्ने, पास विद अनर भव

स्नेहको शक्तिले सबै बच्चाहरू अगाडि बढ्दै गइरहेका छन्। स्नेहको उडानले तनबाट, मनबाट वा दिलबाट बाबाको समीप ल्याउँछ। ज्ञान, योग, धारणामा यथाशक्ति नम्बरवार छन् तर स्नेहमा हरेक नम्बरवन छन्। स्नेहमा सबै पास छन्। स्नेहको अर्थ नै हो पास रहनु र पास हुनु वा हर परिस्थितिलाई सहजै पास गर्नु। यस्ता पास रहनेवाला नै पास विद अनर बन्छन्।

स्लोगन:- माया र प्रकृतिको तूफानमा सेफ रहनु छ भने दिलतख्तनशीन बन।